

Î N C H E I E R E

14 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea, Ion Vilcov

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vucol-Ulier Vadim, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Jîrnov Natalia și Jîrnov Alexandru împotriva lui Vucol-Ulier Vadim, notarul Colun Angela, ÎS „Cadastru” privind recunoașterea nulității certificatului de moștenitor testamentar,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2012 prin care s-a respins apelul declarat de Vucol-Ulier Vadim și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 iunie 2012,

c o n s t a t ă

La 10 aprilie 2012 Jîrnov Natalia și Jîrnov Alexandru s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Vucol-Ulier Vadim, notarul Colun Angela, ÎS „Cadastru” privind recunoașterea nulității certificatului de moștenitor testamentar.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, Nataliei Jîrnov, lui Victor Vucol și Alexandru Jîrnov conform ordinului nr. 030044 din 07.02.1986 le-a fost repartizat în folosință apartamentul nr. 30 din str. L. Deleanu, 1, mun. Chișinău.

Conform hotărîrii Agenției de Privatizare a Consiliului municipal Chișinău din 08.06.2007, nr. 41, lui Victor Vucol i-a fost transmis în proprietate privată prin contractul de cumpărare-vînzare, transmitere-primire nr. 8741, 4/10 cotă-parte din apartamentul nominalizat. Acest contract a fost înregistrat la OCT Chișinău la 31.10.2007, bunului imobil fiindu-i atribuit numărul cadastral 0100509.103.030.

Menționează reclamanții că, în baza testamentului nr. 20145 din 27.10.2007 autentificat de notarul privat Colun Angela, fiul lui Victor Vucol, și anume Vadim Vucol-Ulier, a moștenit cota-parte din apartament ce-i aparținea tatălui său. Astfel, el a dobîndit dreptul de proprietate prin succesiune în baza art. 320 alin.(2) Cod civil.

Dreptul de proprietate asupra bunului imobil transmis lui Vadim Vucol-Ulier prin certificatul de moștenitor testamentar eliberat la 16.03.2009 și anume 4/10 cotă-parte

din apartamentul nr. 30 din str. L. Deleanu, 1, mun. Chișinău, a trecut înregistrarea la Organul Cadastral Teritorial Chișinău la 16.03.2009.

Indică reclamanții că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17.01.2011 hotărârea Agenției de Privatizare a Consiliului municipal Chișinău din 08.06.2007, nr. 41 și contractul de cumpărare-vînzare, transmitere-primire a 4/10 cotă-parte din apartamentul nr. 30 din str. L. Deleanu, 1, mun. Chișinău în proprietate privată lui Victor Vucol sub nr. 8741 din 31.10.2007 au fost anulate. Hotărârea menționată a Curții de Apel a devenit irevocabilă și definitivă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25.05.2011.

Astfel, în baza hotărîrii instanței de judecată dreptul de proprietate asupra 4/10 cotă-parte din apartamentul nr. 30 din str. L. Deleanu, 1, mun. Chișinău al defunctului Vucol Victor a fost recunoscut nul și deci, certificatul de moștenitor testamentar eliberat la 16.03.2009 de către notarul privat Colun Angela asupra patrimoniului succesoral al cet. Vucol Victor succesorului Vadim Vucol-Ulier de asemenea este nul.

Invocă reclamanții că, conform prevederilor art. 219 Cod civil, anularea actului inițial atrage și nulitatea actului subsecvent.

Solicită, declararea nulă a certificatului de moștenitor testamentar nr. 3036 pe dosarul succesoral nr. 2/184548/2008, eliberat lui Vadim Vucol-Ulier de către notarul privat Colun Angela asupra 4/10 cotă-parte din apartamentul nr. 30 din str. L. Deleanu, 1, mun. Chișinău; obligarea Întreprinderii de Stat „Cadastru” de a introduce schimbări în Registrul bunurilor imobile și a exclude pe Vucol-Ulier Vadim din acest registru ca proprietar al 4/10 cotă-parte din apartamentul nr. 30 din str. L. Deleanu, 1, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 iunie 2012, acțiunea a fost admisă, fiind dispusă recunoașterea nulă a certificatului de moștenitor testamentar nr. 3036 din 16 martie 2009 (dosarul succesoral nr. 2/184548/2008), eliberat lui Vucol-Ulier Vadim asupra 4/10 cotă-parte din apartamentul nr. 30 din str. Liviu Deleanu, 1, mun. Chișinău de către notarul privat Angela Colun și înregistrat la ÎS „Cadastru” OCT Chișinău cu nr. cadastral 0100509.103.01.030, hotărârea în cauză servind drept temei pentru introducerea modificărilor corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile privind apartamentul nr. 30 din str. Liviu Deleanu, 1, mun. Chișinău. S-a radiat din Registrul bunurilor imobile înscrierea privind înregistrarea dreptului de proprietate lui Vucol-Ulier Vadim asupra 4/10 cotă-parte din apartamentul nr. 30 din str. Liviu Deleanu, 1, mun. Chișinău - 0100509.103.01.030.

Împotriva hotărîrii primei instanțe Vucol – Ulier Vadim a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2012 s-a respins apelul declarat de Vucol-Ulier Vadim și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 iunie 2012.

La 15 martie 2013 Vucol-Ulier Vadim a declarat recurs solicitînd admiterea acestuia, casarea dispozițiilor judecătorești și remiterea pricinii la rejudecare.

În susținerea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, pe care o consideră nefondată și ilegală, fiind emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Menționează recurentul că instanțele de judecată la examinarea cauzei au admis încălcarea normelor de drept procedural prin faptul că pricina a fost examinată în lipsa sa, precum și prin faptul că la judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului.

Verificând legalitatea hotărîrii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Vucol-Ulier Vadim urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vucol-Ulier Vadim este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuiia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material și procedural, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărîre legală și întemeiată.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece sunt declarative și nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că atât prima instanță, cât și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vucol-Ulier Vadim ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Vucol-Ulier Vadim se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadî

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Vîlcov